

[Bouet.]

til det, private kan opnå mod samme præmie, men det, jeg tænkte på at ville påkalde den højtærede finansministers støtte til, var det forslag, han selv skitserede, at man efter at være blevet 65 år, når man ikke har en højere indtægt end et bestemt beløb, kunne få et nedslag i skatten, og det var her, man havde henvendt sig i spørgsmålet om sygekassegrænsen, idet de mennesker, der ligger over den grænse, der nu er fastsat, kan være ligeså dårligt stillet som de, der ligger under.

Løvrigt skal jeg ikke forlænge debatten i den tone, den højtærede finansminister er kommet ind på.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det er fuldstændig rigtigt, at tjenestemændene selv bidrager til deres pension, og jeg vil gerne værge mig mod at få denne debat optaget som udtryk for uvilje mod statens pensionering af sine tjenestemænd. Det, jeg har villet vende mig imod så kraftigt, som jeg overhovedet kan, er den ganske meningsløse og usandfærdige agitation, som de herrer konservative kommer med, hvorefter staten behandler sine pensionister dårligt, for den er urigtig og har ikke spor med virkeligheden at gøre. Staten har behandlet sine pensionister bedre, end pensionisterne noget som helst andet sted kunne forvente at blive behandlet, og bedre, end lovgivningen forudsatte at de skulle behandles. Det er sandheden.

De 5 pct. bestrider jeg ikke, men det ærede medlem behøver blot at sammenligne statens pensionsudgifter, der nok i øjeblikket ligger på 130 mill. kr., med det beløb, der er indbetalt i pensionsbidrag, som i øjeblikket ligger på omkring 11—12 mill. kr., for at få en fornemmelse af spændvidden mellem de to ting. Jeg nævner dette for at understrege forholdet, som det er. Om vi skal gå til skattefrihed for gamle op til sygekassegrænsen, er vist et problem. Unge mennesker med børn skal betale skat, samtidig med at de har deres forsørgerpligter og slæb med at få hjemmene bygget op og at skaffe tøj til ungerne og sig selv, medens ældre folk — det går jeg ud fra at det ærede medlem er enig med mig i — har deres hjem, har deres tøj. Skulle vi virkelig ind på, at de ældre skulle have skattelempe i så stor udstrækning, som det ærede medlem taler om, tvivler jeg på, at det konservative parti, når det kom til stykket, ville være med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg skal foreløbig forbigå punkt 10 på dagsordenen.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om værn for dyr.

(Første behandling findes i tidenden sp. 315; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 2865).

Ordføreren (Elmqvist): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget, der blev nedsat i sidste rigsdagssamling, og udvalget fra denne rigsdagssamling i en række møder behandlet det forslag, der blev fremsat sidste år, og det forslag, som er fremsat af justitsministeren i år.

Udvalget har modtaget et stort antal breve og henvendelser, og udvalget har meget indgående og omhyggeligt behandlet de deri fremsatte ønsker.

Resultatet af udvalgsarbejdet er blevet, at man har indtaget det standpunkt, at det ved en lovgivning som den foreliggende gælder om ikke at gå for meget i detaljer, men at give visse generelle regler om dyrs behandling og samtidig fastsætte de straffe, som de, der mishandler dyr, bør idømmes, så at straffen betyder en virkelig alvorlig advarsel til de mennesker, der er så ringe og så dårlige, at de ikke undser sig for at behandle værgeløse dyr slet.

I den hensigt således at simplificere lovgivningens bestemmelser har udvalget tiltrådt justitsministerens forslag om, at lovforslagets § 3 bortfalder, idet det, der er det afgørende, nemlig, at man skal behandle dyr forsvarligt og drage omsorg for, at de får tilstrækkeligt foder og drikke, allerede er sagt på en generel måde i §§ 1 og 2.

Jeg skal nævne nogle af de vigtigste af de øvrige ændringer.

I § 4, hvor der er indsat forbud imod en række handlinger, var der i stk. 4 et forbud mod at sætte søm, agrafer eller lignende i trynen på svin for at hindre dem i at rode i jorden. Man har fra landbrugets side anført, at det ville være umuligt at have svin gående ude på marken, hvis man ikke på en sådan måde kunne hindre dem i at rode jorden op, men man var samtidig så forstående at udtale, at der til at hindre dette naturligvis kun burde anvendes genstande,